

וְהַשְׂמֵרָה לְבָנָיו וְלִבְנוֹתָיו שֶׁל עֵשָׂו

תלמידי ריגלי שהיו תלמידי חכמים נקבלים לשמוע דרשה הלכות פסח בפסח והיתה שאלת מהם ובתשובת הגאונים מלחתי כל הנך ריגלי דלמורתי היינו יום שמת בו אדם גדול קובעים אותו לכבודו ומדי שנה בשנה כשמגיע אותו יום מתקבלים תלמידי חכמים מכל

[חולין מה ע"י]
[שם ע"י ע"ש בפס"י]
ג"ל מתניא

\*תלמידי ריגלי אמר לה רב אדא בר אבהה ויל לקמיה דרב יוסף \*דחריף סבינא אולה קמיה \*פשט מהא \*מתניתין \*עובד כוכבים שהיה מוכר פירות בשוק ואמר פירות הללו של ערלה הן של עזיקה הן של נטע רבעי הן לא אמר כלום לא נתכוון אלא להשביח מקחו אבא יודן איש ציידן אמר מעשה בישראל ועובד כוכבים שהלכו בדרך ובא עובד כוכבים ואמר חבל על יהודי שהיה עמי בדרך שמת בדרך וקברתיו יהשיאו אשתו ושוב מעשה בקולר של בני אדם שהיו מהלכין לאנטוביא ובא עובד כוכבים אחד ואמר חבל על קולר של בני אדם שמתו וקברתים יהשיאו את נשותיהם ושוב מעשה בששים בני אדם שהיו מהלכין לכרום ביתר ובא עובד כוכבים ואמר חבל על ששים בני אדם שהיו מהלכין בדרך ביתר שמתו וקברתים יהשיאו את נשותיהם :
\*מתני' מעידין לאור הנר ולאור הלבנה יהשיאין על פי בת קול מעשה באחד שעמד על ראש ההר ואמר איש פלוני בן פלוני ממקום פלוני מת הלכו ולא מצאו שם אדם והשיאו את אשתו ושוב מעשה בצלמון באחד שאמר אני איש פלוני בן איש פלוני נשכני נחש והרי אני מת והלכו ולא הכירוהו והלכו והשיאו את אשתו :
\*גמ' אמר רבה בר שמואל תנא \*בית שמאי אומרים אין משיאין על פי בת קול וכו' אומרים משיאין על פי בת קול מאי קמ"ל מתני' היא \*הא קמ"ל דאי משחכחת סתמא דאין משיאין בית שמאי היא והלכו ולא מצאו :
\*ודלמא שד הוה א"ר יהודה אמר רב שראו לו דמות אדם אינהו נמי דמו דחוו ליה בבואה ואינהו נמי אית להו בבואה \*דחוו ליה בבואה דבבואה ודלמא לדידהו אית להו בבואה דבבואה אמר רבי חנינא אמר לי יונתן שידא בבואה אית להו בבואה דבבואה לית להו ודלמא צרה הואי תנא דבי רבי ישמעאל בשעת הסכנה כותבין אף על פי שאין מבירין :
\*מתני' אמר רבי עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה מצאתי נחמיה איש בית דלי אמר לי שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא \*יהודה בן בבא ונומיתו לו בן הדברים אמר לי אמור להם משמי אחם יודעים שהמדינה משובשת בגייסות (ב) מקובלני מ"ג הוקן שמששיאין את האשה על פי עד אחד וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ג שמח לדברי ואמר מצאנו חבר \*לרבי יהודה בן בבא מתוך הדבר נזכר ר"ג שנהרגו הרוגים בתל ארזא והשיא ר"ג נשותיהן על פי עד אחד והוחזקו להיות \*משיאין עד מפי עד מפי עבד מפי אשה מפי שפחה ר' אליעזר ורבי תישע אומרים אין משיאין את האשה על פי עד אחד ר' עקיבא אומר לא ע"פ אשה ולא על פי עבד ולא על פי שפחה ולא על פי קרובים :
\*גמ' וסבר רבי עקיבא ע"פ אשה לא והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי עקיבא \*אשה נאמנת להביא גיטה מק"ו ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה \*נאמנות להביא גיטה נשים וזו שנאמנת לומר מת בעלה אינו דין שנאמנת להביא גיטה נשים שאמרו חכמים הוא דלא מהימני אשה בעלמא מהימנא לא קשיא כאן קודם שהחזיקו כאן לאחר שהחזיקו :
\*מתני' אמרו לו מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיר התכרים והלה אחד מהם והביאורו בפונדק ובחזרתם אמרו לפונדקת איה חברנו נומית להם מת וקברתיו והשיאו את אשתו ולא תהא כהנת כפונדקת אמר (ג) להו לכשתהא כפונדקת נאמנת הפונדקת הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו :
\*גמ'

לכ א מיי"ט ס"ג מהל' גרושין הלי"ב סמג עשין ז טו"ט אה"ע ט"י ז טע"ף ד' :
לד ב ב מיי"ט ט"ז ס"ג יא והל' טו טו"ט ע"ג ט"ז טע"ף ז' :
לה ד מיי"ט ט"ז ס"ג כב טו"ט ט"ז טע"ף כב :

[חוספתא דמאי פ"ד]
לו ה טו"ט ט"ז טע"ף ט"ז :
לז ו מיי"ט ט"ז ס"ג כב טו"ט ט"ז טע"ף כב :
לח ז ט"ז טע"ף ט"ז :

[ע"פ ח מיי"ט ס"ג מהל' גרושין הלי"ב סמג עשין ז טו"ט אה"ע ט"י ז טע"ף ד' :
סימן קמב טע"ף יג :

[ע"פ ח מיי"ט ס"ג מהל' גרושין הלי"ב סמג עשין ז טו"ט אה"ע ט"י ז טע"ף ד' :
סימן קמב טע"ף יג :

[ע"פ ח מיי"ט ס"ג מהל' גרושין הלי"ב סמג עשין ז טו"ט אה"ע ט"י ז טע"ף ד' :
סימן קמב טע"ף יג :

הנהרות הב"ח
(א) בששנה בגייסות כך מקובלני מ"ג :
(ב) שם אמר להם לכשתהא כפונדקת :
(ג) רש"י ד"ה ונמתי לו אמרתי לו קן הדברים כחבר אמרת ג"ל וימית הן נמתי :
(ד) תוס' ד"ה על וכו' שכתבתי במנחת ר"ם כל פרקט דף פד :

גליון הש"ס
\*גמ' ואמר חבל על קולר של ב"א וכו' :
\*גמ' ר"ג איתא שחזי מהלכין לאנטוביא :
שם שחזי מהלכין בדרך ביתר :
\*גמ' איתא לכרום של ביתר :
שם ה"א קמ"ל דאי משחכחת סתמא דאין משיאין בית שמאי היא והלכו ולא מצאו :
\*ודלמא שד הוה א"ר יהודה אמר רב שראו לו דמות אדם אינהו נמי דמו דחוו ליה בבואה ואינהו נמי אית להו בבואה \*דחוו ליה בבואה דבבואה ודלמא לדידהו אית להו בבואה דבבואה אמר רבי חנינא אמר לי יונתן שידא בבואה אית להו בבואה דבבואה לית להו ודלמא צרה הואי תנא דבי רבי ישמעאל בשעת הסכנה כותבין אף על פי שאין מבירין :
\*מתני' אמר רבי עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה מצאתי נחמיה איש בית דלי אמר לי שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא \*יהודה בן בבא ונומיתו לו בן הדברים אמר לי אמור להם משמי אחם יודעים שהמדינה משובשת בגייסות (ב) מקובלני מ"ג הוקן שמששיאין את האשה על פי עד אחד וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ג שמח לדברי ואמר מצאנו חבר \*לרבי יהודה בן בבא מתוך הדבר נזכר ר"ג שנהרגו הרוגים בתל ארזא והשיא ר"ג נשותיהן על פי עד אחד והוחזקו להיות \*משיאין עד מפי עד מפי עבד מפי אשה מפי שפחה ר' אליעזר ורבי תישע אומרים אין משיאין את האשה על פי עד אחד ר' עקיבא אומר לא ע"פ אשה ולא על פי עבד ולא על פי שפחה ולא על פי קרובים :
\*גמ' וסבר רבי עקיבא ע"פ אשה לא והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי עקיבא \*אשה נאמנת להביא גיטה מק"ו ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה \*נאמנות להביא גיטה נשים וזו שנאמנת לומר מת בעלה אינו דין שנאמנת להביא גיטה נשים שאמרו חכמים הוא דלא מהימני אשה בעלמא מהימנא לא קשיא כאן קודם שהחזיקו כאן לאחר שהחזיקו :
\*מתני' אמרו לו מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיר התכרים והלה אחד מהם והביאורו בפונדק ובחזרתם אמרו לפונדקת איה חברנו נומית להם מת וקברתיו והשיאו את אשתו ולא תהא כהנת כפונדקת אמר (ג) להו לכשתהא כפונדקת נאמנת הפונדקת הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו :
\*גמ'

מאי גריעותא :
אמר להם רבי עקיבא :
לכשתהא כפונדקת נאמנת :
כלומר לכשתמלא דבר זה אמת שהאמינו את הפונדקת שהרי לא עליה סמכו אלא לפי תומה הסוכה והביאה להם מקלו ותרמילו :
[ע"פ ח מיי"ט ס"ג מהל' גרושין הלי"ב סמג עשין ז טו"ט אה"ע ט"י ז טע"ף ד' :
סימן קמב טע"ף יג :

מאי גריעותא :
אמר להם רבי עקיבא :
לכשתהא כפונדקת נאמנת :
כלומר לכשתמלא דבר זה אמת שהאמינו את הפונדקת שהרי לא עליה סמכו אלא לפי תומה הסוכה והביאה להם מקלו ותרמילו :
[ע"פ ח מיי"ט ס"ג מהל' גרושין הלי"ב סמג עשין ז טו"ט אה"ע ט"י ז טע"ף ד' :
סימן קמב טע"ף יג :

